

**Ecclesiasticae Historiae, Et Dicta, Inprimis Memorabilia,
Christi, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum,
& hostium veteris Ecclesie: singulari iudicio, & pio studio,
ex Eusebio Cæsariensi ...**

Eusebius <Caesariensis>

Haer. Chr. Egen., 1571

VD16 E 4284

4. Responsio Christi ad Abgarum, ibidem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69335](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69335)

Cœlestis mundo tradis quòd dogmata vitæ,
 Morborum verbo tollis & omne genus.
 Claudis quòd gressus, cæci quòd lumina reddis,
 Immundos lepra quòd scabièq; leuas.
 Demones expellis, vexantes corpora tetros,
 Eloquium mutis restituisq; citò.
 Defunctis reddis vitæ quòd munus & vsum,
 Omnia quæ verbo facta stupenda facis.
 His ego diuinis gestis adducor, vt altis
 Te missum è cœlis augurer esse Deum.
 Sive Dei genitum cœlesti semine gnatum,
 Qui specie humana talia tectus agas.
 Estq; tua, vt referunt, bonitati iuncta potestas,
 Qua cunctos summo sepe labore iuuas.
 Ergo etiam accedas, rogo, me, clarissime Iesu,
 Eq; meo morbum corpore tolle grauem.
 Quo miser hac longo conflictor tempore terra,
 Ars mihi quem medici tollere nulla potest.
 Et fama est istis dirum quòd vulgus in oris,
 Te velit eximium fraude necare virum.
 Vrbs licet angustis mihi sit circumdata muris,
 Hac tamen hospitium dulce duobus erit.
 Hac poteris mecum tutus requiescere in vrbe,
 Exigui regni portio clara mei.
 Hac Syria Abgarus Christo Rex scripsit Edessa,
 Talia cui Christus verba benigna refert.

4. RESPONSIO CHRISTI
ad Abgarum, ibidem.

Beatus

Beatus es, quia credidisti in me, cum ipse Esaï. 52.
 non videris: Scriptum est enim de me:
 Quia hi, qui me vident, non credent in
 me, & qui non vident me, ipsi credent & vi-
 uent. De eo autem quod scripsisti mihi, vt ve-
 niam ad te, oportet me omnia, propter quæ
 missus sum, hîc explere, & posteaquam com-
 pleuero, recipi ad eum, à quo missus sum.
 Cùm ergo fuero assumptus, mittam tibi ali-
 quem ex discipulis meis, vt curet ægritudi-
 nem tuam, & vitam tibi atq; his, qui tecum
 sunt, præstet.

*Est Syria Eois tua Rex charissime, ab oris
 Ad nostras nuper littera missa manus.
 O nimium felix, ô terq; quaterq; beatus,
 Præ quam si teneas totius orbis opes.
 In me quod credis, quem non tibi cernis adesse,
 Et petis auxilium præsidiumq; meum.
 Qui mihi confidit quocunq; in tempore & oris,
 A me consequitur, qui bona cunq; petit.
 Quod petis, vt vestras veniã, Rex inclyte, ad oras,
 atq; offers regni commoda cuncta tui,
 Gratum est: sed vestras me nunc accedere terras,
 Non sunt officij tradita cura mei.
 Hoc est officium summi, est hæc sancta voluntas,
 Aetherea qui me misit ab arce patris.
 Vt Solyma moriar, generi reparemq; salutem
 Humano, vitam restituamq; nouam.*

Mortuus & surgam victo rediuiuus & orco,
 Et repetam patris caelica regna mei.
 Ad patris dextram sedeo cum victor in astris,
 Et teneo pedibus cuncta subacta meis:
 Vnum ex discipulis mittam, qui numine nostro
 Aegroto sanet vulnera longa tibi.
 Offerat atq; tibi veram populoq; salutem,
 Indicet & vitæ non peritura bona.
 Abgaro Christus dedit hæc responsa benignus,
 Eusebij vt celebris pagina vera refert.

5. DICTVM TATTHAEI APO-
 stoli, ad Abgarum aurum ipsi & munera
 offerentem pro doctrina & miraculis,
 qui illis recusatis respondisse
 fertur:

SI nostra reliquimus, quomodo accipie-
 mus aliena?

Iudaicis clarus doctrina Christus in oris,
 Et signis toto notus in orbe fuit.
 Abgarus famam cuius Rex audit Edessa,
 Fœcundo Syriae quâ iacet ora solo.
 Rex igitur morbo decumbens clarus atroci,
 Hunc Dominum credens ad sua regna vocat,
 Vt sanet longum languenti corpore morbum,
 Namq; Machaoniam non tulit vllus opem.
 Denegat aduentum Dominus, quod iussa parentis
 Cœlestis Solymæ sint peragenda sibi.

Iussa